

SISSEJUHATUS

Eesti majanduskasv, mis on alates 2005. aasta teisest poolest ulatunud üle 10 protsendi, hakkab vähehaaval stabiliseeruma. Eesti peab kindlameelselt jätkama seni edu toonud majanduspoliitika rakendamist, sest majanduse kohanemine toimub loomuliku turuarengu kaudu ega nõua senisest erinevat poliitikat.

Eesti Pank prognoosib 2007. aasta majanduskasvuks 8,4%, järgmiseks aastaks 6,5% ning 2009. aastaks 5,6 protsenti. Ka prognoositud kasvunäitajatega on Eesti edaspidi üks kiirema majanduskasvuga riike Euroopa Liidus. Pikemas perspektiivis jätkub elatustaseme kiire lähenemine juhtivate Euroopa tööstusriikide omale ning Eesti majanduskasv peaks ulatuma 7–8 protsendini. Prognoosi põhistsenaariumiga võrreldes on kõige suuremaks riskiks üle 10protsendise, sisenõudlusel rajaneva majanduskasvu jätkumine, mis suurendab kasvu järsu aeglustumise tõenäosust järgnevatel aastatel.

Viimaste aastate kiire majanduskasv koos Eestit tabanud väliste hinnasurvetega on tõstnud Eesti inflatsiooni. 2007. jaanuaris 5 protsendi piiri ületanud tarbijahindade kasv püsib samas suurusjärgus nii sellel kui ka järgneval aastal. Eelmise aasta kõrge hinnataseme tõttu alaneb inflatsioonitempo eeldatavalt käesoleva aasta juunini. Aasta teisel poolel kasvab inflatsioon taas, mille peapõhjuseks on varem kokku lepitud soojusenergia käibemaksu tõus.

Inflatsioon saavutab kasvulae 2008. aastal, mil hinnatõus võib aasta arvestuses tõusta üle 5,5 protsendi, seda vaatamata alusinflatsiooni juba alanud langusele. 2009. aastal peaks inflatsioon aga taas vähenema ning edaspidi on oodata selle alanemist 3–4 protsendi tasemele. 2009. aastal on Maastrichti inflatsioonikriteeriumi täitmine vähetõenäoline.

SKP suhtes ligi 15 protsendini jõudnud jooksevkonto puudujääk hakkab lähiaastatel küll alanema, kuid jääb siiski suureks. Puudujääk hakkab märkimisväärselt vähenema alles siis, kui väga kiire investeringute kasv hakkab aeglustuma.

Eesti tööturg oli 2006. aastal piisavalt paindlik, et tööandjad said vastata välis- ja siseturu suurenenud nõudlusele. Edaspidi sõltub tööturu olukord selle paindlikkusest nii tööjõu liikuvuse, tööaja kasutamise kui ka palgakujunduse mõttes. Kui tööjõukulude kasv hakkab ületama tootlikkuse oma, kaasneb sellega eksportiva sektori konkurentsivõime alanemine ja pidurdub tulude kasv ka teistes majandusharudes.